

Brand in textielfabriek 6 oktober 1950

Op vrijdag 6 oktober 1950, werd de bestendige brandwacht om 19,55 uur telefonisch verwittigd dat er een grote brand uitgebroken was in de textielfabriek “Linière St-Leonard” gelegen in de Augustijnenstraat, te Mechelen.

Eens ter plaatse stelde we vast dat het gebouw diende als “garenmagazijn” stapelhuis” en “mengelhuis” met een oppervlakte van ongeveer 470 vierkante meter, een verdieping en zolder, waarvan de vloer uit hout bestond, geheel in lichterlaai stond.

Ook het dak van de “hekelkamer” welk rechtstreeks in verbinding staat met de eigenlijke fabriek, begon over een grote oppervlakte en op verschillende plaatsen te branden, de “Carderie” op het gelijkvloers vatte eveneens vuur.

Onmiddellijk werd een hydrant geplaatst op de waterleiding in de Augustijnenstraat, op een leiding van Ø 80 mm, vanaf de pomp vertrok een lijn van Ø 70mm, onderverdeeld door een verdeelstuk In drie lansen waarvan twee van Ø 45mm en één van Ø 70mm.

Al het mogelijke werd gedaan om de brand te verhinderen over te slaan op de burelen, magazijn, en stoomketelplaats gelegen langs de straatkant der Augustijnenstraat.

Een tweede pomp werd geplaatst op een waterput voorhanden in de fabriek, gelegen aan de achterzijde van de fabrieksschouw.

Op deze pomp werden drie lijnen geplaatst van Ø 70mm om de daken van de “hekelkamer” en “carderie” te blussen, alsook om het gedeelte der fabriek gelegen langs de kruidtuin te beschermen.

Bovendien werden de manschappen opgeroepen om zich met onze tweede wagen naar het aanpalende klooster, in de Lange Ridderstraat te begeven om een lijn van Ø 70 op te stellen op een aldaar gelegen hydrant.

Deze werd gebruikt op het gelijksvloer der “carderie”. De stedelijke brandweer heeft dus op deze brand met zeven straalpijpen gewerkt.

Gezien de hevigheid van de brand en het grote gevaar voor uitbreiding, heb ik de hulp toegestaan van het Nationale brandweerkorps der Belgische spoorwegen, welk zich te 20.30 uur ter plaatse uit vrije wil is komen aanbieden.

Er werd een motorpomp opgesteld op een vijver van de kruidtuin Twee lansen kwamen hierdoor de verdediging der “hekelkamer” versterken. Inmiddels wa het brandweerkorps van Hofstade, om 20.30 uur ter plaatse verschenen, zonder nochtans door ons opgeroepen te zijn.

Bereidwillig stelden zij zich ter onzen beschikking. Er werd gevraagd om twee lansen in werking te stellen om het vuur te blussen in de “mengelkamer” en het “garen magazijn” langs de koer.

Hun motorpomp werd opgesteld op de vijver van de kruidtuin. Om 20.40 uur kon de brand als volkomen omschreven beschouwd worden en was de eigenlijke fabriek in haar geheel gered, er bestond niet het minste gevaar meer voor uitbreiding.

Om 20.45 uur kwam het “Nationaal Hulpkorps” uit Brussel opdagen. Die waren door de van dienst zijnde politie officier opgeroepen, echter zonder toestemming van bevelvoerder De Coster.

Zonder zich om iets of niemand te bekommeren, of zich bij mij aan te bieden, stelde zij een tankwagen met 3000 liter water inhoud in werking, wat wel belachelijk was voor een brand van zulke omvang. Deze tankwagen viel al na drie minuten in panne.

Zonder zich het minste te bekommeren op mijn protest koppelde zij een standpijp op een hydrant in de Augustijnenstraat, deze Hydrant lag voor onze opstelling, en plaatste zij hierop twee lansen, niet tevreden met deze opstelling plaatsten zij een tweede standpijp op een hydrant die juist achter onze instelling lag.

Gezien de pijpleiding van de waterleiding in de Augustijnenstraat slechts van kleine diameter is, namelijk Ø 80 mm en de stedelijke brandweer deze watervoorraad reeds gebruikte versterkt door een pomp, was het totaal onzinnig hierop twee nieuwe standpijpen bij te willen plaatsen.

Het resultaat en bleef niet uit, onze waterstralen alsmede deze van het “Nationaal Hulpkorps” waren te zwak en volkomen nutteloos. Is het “Nationaal Hulpkorps” opgericht om te helpen of te hinderen ?

Mijn protest hielp niet, en het “Nationaal Hulpkorps” stelde zich aan als een leger dat zich op veroverd terrein bevond en van niemand enige opmerking te dulden had.

Inmiddels werd door dit korps een pomp op de Dijle geplaatst, doch deze pomp is niet in werking getreden. Op te merken valt dat het “Hulpkorps” zich niet bekommerde met de gevaarlijke punten langswaar de brand zich kan uitbreiden, doch zich opstelde op plaatsen die gezien konden worden door publiek.

Rond 21.10 uur verscheen de Heer Majoor Pauwels bevelhebber van het “Nationaal Hulpkorps” ter plaatse, na enkele besprekingen en nazicht van de toestand gaf hij bevel aan zijn manschappen op te breken en vertrok dit korps rond 21.30 uur.

In mijn dertigjarige loopbaan heb ik reeds met verschillend korpsen samengewerkt, echter nooit in zulke slechte verstandhouding als vandaag met deze landelijke instelling.

Met mijn toestemming zijn de korpsen van de Nationale maatschappij der Belgische spoorwegen en Hofstade vertrokken om 22 uur en werd aan ons de zorg voor het nablussen overgelaten.

Al de manschappen van de bestendige wacht, zijnde 19 man kwamen spontaan ter plaatse, alsook een achttal vrijwilligers.

Naargelang de blusverrichtingen vorderden werden de manschappen naar huis gestuurd, en bleef er slechts alleen de nodige hulp ter plaatse.

Er bleef nog wel een wacht van twee manschappen, op de plaats van de ramp, dit om bij mogelijke heropflakkingen onmiddellijk te kunnen ingrijpen.

Verslag opgemaakt door onderluitenant Emiel.De Coster op 6 oktober 1950
Waarnemend bevelhebber

124 *De fabriek had ook een eigen brandweerkorps, uitgerust met de voor die tijd meest moderne hulpmiddelen : een handpomp, zware ladders en vele spuitten.*
Gans de ploeg met Arthur Cortvrient vooraan demonstreert hier al het beschikbaar materiaal. De kleding lijkt wel wat archaisch en komt misschien lachwekkend over, maar bleek uiteindelijk toch meer dan efficiënt. Bij grote branden deed de stad meermaals beroep op dit getrainde korps. Zoon Arthur had ondertussen zijn vader opgevolgd als directeur van het bedrijf.

